

Posudek oponentky diplomové práce

Jméno diplomanta: *Petr Klouda*

Téma a rozsah práce: *Vliv médií na rozhodování soudů v případech dopravní kriminality*

(z celkem 59 stran je 49 stran textu, práce dále zahrnuje obsah, seznam použité literatury a abstrakty)

Datum odevzdání práce: **29. 9. 2014**

Texty z oboru právní sociologie jsou v české odborné literatuře velmi raritní. V o to obtížnější pozici se ocitl diplomant, jenž se rozhodl na případové studii demonstrovat možný vliv médií na rozhodování soudů. Na poměrně malém prostoru (54 normostran včetně poznámek pod čarou) zmiňuje ústavněprávní souvislosti, podrobně rozebírá skutkové okolnosti a mediální vykreslení tzv. kauzy Lacina, stručně se věnuje trestněprávní kvalifikaci, srovnání se třemi tuzemskými obdobnými případy a jedním zahraničním. Text je zakončen přepisem e-mailové komunikace se soudcem rozhodujícím v prvním stupni zkoumaný případ a diplomantovou úvahou o možném vlivu médií na soudní rozhodování v případech dopravní kriminality.

Přestože autor ilustrativně srovnává závažnost provinění při zkoumaných „vybržd'ováních vozidel“, není zcela zřejmé, jak byly vybrány, například vzhledem k tomu, že se mezi nimi nevyskytuje obdobně mediálně sledovaný případ Aleše Trpišovského (diplomant na str. 25 uvádí pouze: „Provedl jsem výběr několika různých případu, ve kterých figuruje pojem ‚vytlačení ze silnice‘ nebo jiná forma agrese na silnici a rozhodl jsem se tyto případy porovnat s případem Luboše Laciny“). Pokud bylo záměrem případové studie odvodit obecnější závěry, vzhledem k zvolené metodologii by bylo vhodné analyzovat více případů podle předem vybraných kritérií (např. nebezpečnost jednání, prokázání skutkového stavu, mediální pokrytí, výše trestu, výsledek přezkumných řízení, další specifika).

Určité nedostatky lze spatřovat i v právní argumentaci: diplomant na str. 9 situuje zásadu presumpce nevinny pouze do § 2 odst. 2 trestního řádu, aniž by zmínil čl. 40 odst. 2 Listiny, který místo ním kritizovaného pojmu „nelze ... hledět, jako by byl vinen“ používá jednoznačnější „je považován za nevinného“. Na str. 11 vidí diplomant jediné řešení konfliktu práva na informace a nestrannosti soudu v rámci probíhajících řízení v autocenzuře, přičemž úplně pomíjí judikaturu Evropského soudu pro lidská práva (v češtině například komentář Kmec, J. a kol.: Evropská úmluva o lidských právech. C.H.Beck, Praha 2012, str. 1055

a násl.; diplomantův komentář k jednomu zmíněnému rozhodnutí ESLP odkazuje na sekundární zdroj) a nezabýval se ani rozhodnutími Ústavního soudu ČR k čl. 17 Listiny.

Z hlediska formální stránky chybí v celém textu název článku prof. Boguszaka citovaného na str. 52. Jedinou použitou zahraniční literaturou je rozsudek Zemského soudu v Karlsruhe.

Za specifický přínos práce považuji korespondenci s dr. Zelinkou, soudcem v tzv. kauze Lacina, a diplomantovu následnou analýzu jeho odpovědí.

K ústní obhajobě navrhuji alternativně dvě témata: 1.) jsou v právním řádu zakotveny efektivní mechanismy pro případnou korekci přílišného mediálního vlivu na probíhající soudní řízení (včetně ochrany práv osoby, vůči které je vedeno soudní řízení, oponentních znaleckých posudků, opravných prostředků a dalších)?; 2.) zná diplomant i jiné oblasti, v nichž byl sledován vliv médií na nestrannost soudního rozhodování, a jsou závěry takových studií zobecnitelné?

Práci doporučuji k obhajobě a v případě jejího úspěšného průběhu navrhuji hodnocení velmi dobře.

V Praze dne 14. října 2014

.....
JUDr. Jana Ondřejková, Ph.D.